

KRAJSKÝ SOUD V BRNĚ

Rooseveltova 648/16, 601 95 Brno

tel.: 546 511 111, fax: 546 513 362, e-mail: podatelna@ksoud.brn.justice.cz, IDDS: 5wwaa9j

NAŠE ZNAČKA: 62 Af 41/2024**VAŠE ZNAČKA:****VYŘIZUJE:** Romana Lipovská**DNE:** 20.02.2025

JUDr. Martin Šenkýř

advokát

Na viničných horách 1834/24

160 00 Praha 6

ŽALOBCE: Městská část Praha 10, IČO 00063941
sídlem Vršovická 1429/68, Praha 10**ŽALOVANÝ:** Úřad pro ochranu hospodářské soutěže
sídlem třída Kpt. Jaroše 57, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2.10.2024, č.j. ÚOHS-36431/2024/161, sp.zn. ÚOHS-R0140/2024/VZ

Krajský soud v Brně Vám podle § 74 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), zasílá v příloze na vědomí vyjádření žalovaného k žalobě. Repliku k tomuto vyjádření můžete podat ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto přípisu (ve dvou vyhotoveních).

Podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), soud může rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhlí nebo s tím souhlasí.

V této souvislosti Vás soud ve výše uvedené věci vyzývá, abyste se vyjádřil(a/i), zda souhlasíte s rozhodnutím o věci samé bez nařízení jednání. Nevyjádříte-li **do dvou týdnů** od doručení této výzvy svůj nesouhlas s takovým projednáním věci, má se dle citovaného ustanovení za to, že souhlas je udělen.

Dle § 51 odst. 2 s. ř. s. stanoví-li tak tento zákon, rozhoduje soud bez jednání o věci samé i v dalších případech (viz např. § 76 s. ř. s.).

Pro případ rozhodnutí o věci samé bez jednání Vás soud současně vyzývá ke sdělení a doložení výše požadované náhrady nákladů řízení před soudem. V případě, že jste v řízení před soudem zastoupen(a/i) advokátem, necht' tento v téže lhůtě vyčíslí odměnu za zastupování a sdělí, zda je plátcem DPH či nikoliv. Pokud tak neučiní, bude o odměně rozhodnuto na základě skutečností zřejmých ze spisu. Soudem ustanovený zástupce zároveň sdělí i číslo bankovního účtu, na který bude možno přiznanou odměnu poukázat. Číslo bankovního účtu, na nějž lze případně vrátit peněžní prostředky, je nezbytné soudu sdělit též pokud byla ve věci složena kauce nebo vznikl-li přeplatek na soudním poplatku.

V případě splnění podmínek pro rozhodnutí o věci samé bez jednání bude informace o termínu a místu vyhlášení rozsudku v předstihu uveřejněna v aplikaci Ministerstva spravedlnosti *infoJednání* (<http://infojednani.justice.cz/InfoSoud/public/searchJednani.jsp>, dostupné též na webové

stránce www.justice.cz v záložce e-slужby a infoservis/e-justice), v den vyhlášení rozsudku pak též v budově soudu. Jsou-li při vyhlášení rozsudku přítomny pouze soudní osoby, rozsudek soud vyhlásí vyvěšením zkráceného písemného vyhotovení bez odůvodnění na úřední desce soudu po dobu čtrnácti dnů; den vyhlášení se na písemném vyhotovení poznamená (§ 49 odst. 12 s. ř. s.).

Bc. Ing. Alena Divišová v.r.
vyšší soudní úřednice

Za správnost vyhotovení: Romana Lipovská

Příloha:
vyjádření

KRAJSKÝ SOUD V BRNĚ	
PODATELNA	
POŠLO osobně - poštou v	10 ⁴⁰ hod.
13-02-2025	
1 krát	4x příloh
kolky	9

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

UOHSX00KUD4D

Spisová značka: ÚOHS-I0093/2024/ME
Číslo jednací: ÚOHS-04179/2025/161

Brno: 12. 2. 2025

Krajský soud v Brně
Rooseveltova 16
601 95 Brno

Ke sp. zn.: 62 Af 41/2024

Žalobce: městská část Praha 10, IČO 00063941
Vršovická 1429/68, Vršovice, 101 00 Praha 10

Žalovaný: Úřad pro ochranu hospodářské soutěže,
IČO 65349423,
se sídlem tř. Kpt. Jaroše 7, 602 00 Brno

Vyjádření žalovaného

k žalobě podané podle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní proti rozhodnutí předsedy
žalovaného ze dne 2. 10. 2024, sp. zn. ÚOHS-R0140/2024/VZ, č. j. ÚOHS-36431/2024/161

Příloha: správní spis sp. zn. ÚOHS-S0523/2024/VZ v podobě 2 CD

I.

Žalobce v této věci svou žalobou napadá rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 2. 10. 2024, sp. zn. ÚOHS-R0140/2024/VZ, č. j. ÚOHS-36431/2024/161 (dále též „**napadené rozhodnutí**“), jímž bylo potvrzeno rozhodnutí žalovaného sp. zn. ÚOHS-S0523/2024/VZ, č. j. ÚOHS-30008/2024/500 ze dne 6. 8. 2024 (dále též „**prvostupňové rozhodnutí**“), a požaduje zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalovaný tímto ve lhůtě stanovené krajským soudem předkládá své vyjádření spolu se správním spisem sp. zn. ÚOHS-S0523/2024/VZ v elektronické podobě na 2 CD, z nichž jedno CD obsahuje úplný správní spis bez úprav a druhé CD obsahuje tento správní spis anonymizovaný pro účely nahlížení.

II.

Úvodem žalovaný podotýká, že vzhledem k tomu, že žalobní námitky jsou tytéž jako námitky opakovaně vznesené žalobcem ve správním řízení (zejména pak v rozkladu), má za to, že je již dostatečně vypořádal v napadeném i prvostupňovém rozhodnutí, na jejichž závěry v podrobnostech odkazuje.

Žalobce v žalobě totiž nepřináší žádné jiné argumenty, které by žalovaným již jednou jednoznačně vyslovené závěry mohly jakkoli zpochybnit. V rámci zachování kontinuity a konzistentnosti v rozhodovací praxi proto žalovaný zdůrazňuje, že plně setrvává na svých závěrech uvedených v napadeném i prvostupňovém rozhodnutí.

Žalovaný shrnuje podstatu případu takto. Žalobce coby zadavatel v souvislosti s poptáváním stavebních prací souvisejících s rekonstrukcí objektu Vinice pro účely fungování Úřadu městské části Praha 10 postupem mimo zadávací řízení uzavřel dne 3. 7. 2023 smlouvu o dílo s vybraným dodavatelem U1 s.r.o. s cenou plnění celkem 5 950 459 Kč bez DPH. Zadavatel dále v téže souvislosti uzavřel smlouvu o dílo ze dne 27. 7. 2023 s jím ovládanou společností PRAHA 10 – Majetková, a.s., a to s odkazem na institut vertikální spolupráce, tedy postupem podle § 11 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále též „**zákon**“), s cenou díla ve výši 4 066 000 Kč bez DPH. PRAHA 10 – Majetková, a.s., (téhož) dne 27. 7. 2023 uzavřela smlouvu o dílo (dále též „**SoD EMTANDEM**“) se společností EMTANDEM bez provedení zadávacího řízení na obdobný předmět plnění jako ve smlouvě o dílo ze dne 27. 7. 2023 s cenou plnění potom v maximální výši 3 491 094 Kč bez DPH.

Takový postup posoudil žalovaný jako přestupek podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona s tím, že žalobce nedodržel pravidlo pro zadání veřejné zakázky stanovené v § 2 odst. 3 zákona ve spojení se zásadou transparentnosti zakotvenou v § 6 odst. 1 zákona, když s úmyslem obejít zákonnou povinnost zadat veřejnou zakázku, jejíž předpokládaná hodnota odpovídá podlimitní veřejné zakázce, v jednom z druhů zadávacího řízení dle § 3 zákona záměrně rozdělil předmět plnění spočívající ve stavebních úpravách objektu Vinice pro účely fungování Úřadu městské části Praha 10, který představuje jeden funkční celek, na dvě části, přičemž při zadávání ani jedné z nich nepostupoval v zadávacím řízení. První část předmětu plnění zadal jako veřejnou zakázku malého rozsahu a na zbývající část předmětu plnění uzavřel smlouvu s odkazem na institut vertikální spolupráce ve smyslu § 11 zákona s jím ovládanou osobou, tedy rovněž postupem mimo zadávací řízení, a to s vědomím, že i tato druhá část

plnění bude realizována třetím subjektem bez provedení zadávacího řízení, a tedy účelově snížil předpokládanou hodnotu veřejné zakázky, která spočívala v řešení jeho plánované potřeby zajištění kompletních úprav objektu Vinice.

Za tento přestupek žalovaný uložil žalobci pokutu ve výši 750 000 Kč.

Žalobce své původní námitky zúžil v žalobě tak, že setrvává na svém přesvědčení, že splnil všechny podmínky pro použití vertikální spolupráce uvedené v § 11 zákona a že uložená sankce neodpovídá závažnosti přestupku.

K jednotlivým námitkám žalovaný shrnuje následující.

K námitce splnění podmínky vertikální spolupráce

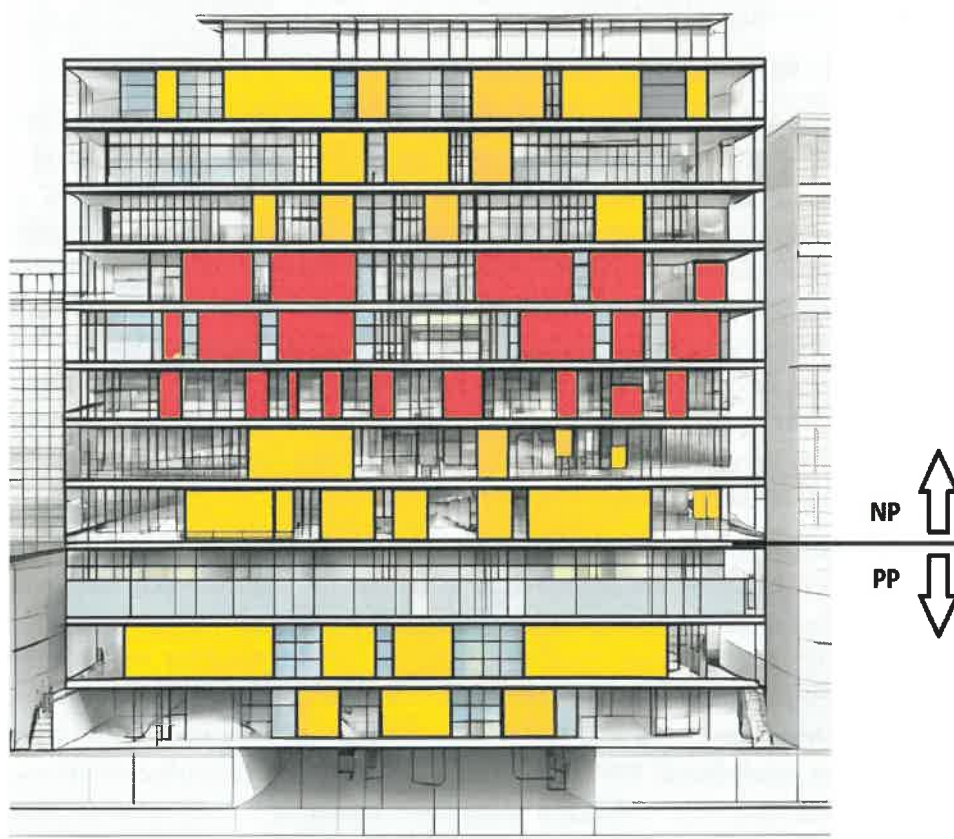
K této námitce žalobce opakuje své mínění z rozkladu, že postupoval v souladu se zákonem, když uzavřel se společností PRAHA 10 – Majetková, a.s. smlouvu na plnění dle pravidel vertikální spolupráce. Žalobce se domnívá, že to, jak bylo následně ze strany společnosti PRAHA 10 – Majetková, a.s. postupováno při realizaci díla „zasmluvněného“ mezi ní a žalobcem v rámci vertikální spolupráce, nemůže být posuzováno jako jednání žalobce, které by bylo v rozporu se zákonem nebo snad by zákon obcházel. Žalobce se ohrazuje proti závěru žalovaného, který za jednání společnosti PRAHA 10 – Majetková, a.s. činí odpovědným a postihuje přímo žalobce, kterému ukládá sankci. Návnazně žalobce setrvává na názoru, že nemohlo dojít k dělení veřejné zakázky, neboť se o veřejnou zakázku v případě vertikální spolupráce vůbec nejednalo. Proto dle žalobce byl souladný se zákonem i jeho postup, kterým zadal (pro zbývající část plnění) veřejnou zakázku jako zakázku malého rozsahu, když toto zcela odpovídá hodnotě zakázky.

K této námitce žalovaný především zdůrazňuje, že opakované tvrzení žalobce, že sám žalovaný osvědčil, že žalobce naplnil podmínky vertikální spolupráce, je zavádějící. Žalobce sice formálně naplnil podmínky vertikální spolupráce mezi žalobcem a jím ovládanou PRAHA 10 – Majetková, a.s., což žalovaný potvrdil, avšak pochybení žalobce spočívá v tom, že **již od počátku měl záměr realizovat rekonstrukci objektu v plném rozsahu, tedy v rozsahu smlouvy o dílo s vybraným dodavatelem U1 s.r.o. s cenou plnění celkem 5 950 459 Kč bez DPH a současně i v rozsahu díla, které bylo předmětem smlouvy se společností PRAHA 10 – Majetková, a.s.** Tato skutečnost plyne z potřeby zadavatele rekonstruovat celý objekt Vinice a je patrná i z rozdělení částí rekonstrukce tak, že tyto části na sebe funkčně nenavazují (smlouva uzavřená s dodavatelem U1 s. r. o. pokrývala podzemní podlaží, 1. a 2. podlaží a 6.-8. podlaží – na nákrese níže žlutě, zatímco smlouva uzavřená se společností PRAHA 10 – Majetková, a.s. pokrývala 3.-5. podlaží – na nákrese níže červeně). Skutečnost, že žalobce měl zájem rekonstruovat celý objekt současně plyne i z průvodních zpráv ke stavbám, které pro obě části vyhotovila společnost BOOS plan a.s. (viz bod 85 prvostupňového rozhodnutí).

Zadavatel však celou rekonstrukci nezadal v zadávacím řízení, které by odpovídalo předpokládané hodnotě rekonstrukce (tedy cca 10 mil. Kč), ale zadal část rekonstrukce společnosti U1 s. r. o., a to v hodnotě, která se hraničně blíží limitu veřejné zakázky malého rozsahu. Zbylou část formálně předal k plnění dceřiné společnosti, avšak již od počátku bylo plánováno, že tato dceřiná společnost předmětnou část rekonstrukce vlastními silami nebude provádět. Tyto skutečnosti jsou zřejmé jak z toho, že společnost PRAHA 10 – Majetková, a.s., začala poptávat dodavatele předmětných stavebních prací již v červnu 2023 (tedy ještě před tím, než s ní žalobce uzavřel smlouvu o dílo)

a rovněž ze samotné smlouvy o dílo uzavřené mezi žalobcem a společností PRAHA 10 – Majetková, a.s., v jejímž bodě II. bylo sjednáno, že zhotovitel je oprávněn veškeré plnění realizovat prostřednictvím třetích osob (viz podrobněji bod 94 prvostupňového rozhodnutí).

Níže předkládá žalovaný orientační náčrtek schéma budovy s rozdělením částí plnění pro lepší orientaci:

Společnost PRAHA 10 – Majetková, a.s. předmětné plnění dle smlouvy o dílo ze dne 27. 7. 2023 nerealizovala, nýbrž hned téhož dne, tj. 27. 7. 2023, uzavřela na jeho realizaci smlouvu se společností EMTANDEM, tj. SoD EMTANDEM, a to rovněž bez provedení zadávacího řízení. Skutečnost, že společnost EMTANDEM musela být již k uzavření smlouvy předjednaná, plyne také z minimální časové prodlevy mezi smlouvou uzavřenou mezi žalobcem a společností PRAHA 10 – Majetková, a.s. a smlouvou uzavřenou společností PRAHA 10 – Majetková, a.s. a EMTANDEM. K faktické realizaci předmětné části plnění tedy nedošlo vlastními kapacitami společnosti PRAHA 10 – Majetková, a.s., ale poddodavatelem EMTANDEM, který již podmínky vertikální spolupráce se zadavatelem nenaplnuje, jedná se o třetí stranu.

Žalovaný připomíná, že v posuzovaném případě by podmínky vertikální spolupráce byly materiálně naplněny pouze tehdy, pokud by zadavatelem ovládaná PRAHA 10 – Majetková, a.s. realizovala podstatnou část předmětu smlouvy o dílo ze dne 27. 7. 2023 sama a vlastními kapacitami. Tato ovládaná společnost však předmětné plnění vůbec nerealizovala a podstatu veškeré činnosti přenechala bez zadávacího řízení společnosti EMTANDEM, což byl postup žalobcem od počátku zamýšlený a plánovaný. Takový postup však zcela odporuje účelu vertikální spolupráce, kterým je možnost zadavatele zajistit si určité činnosti vlastními silami. V posuzovaném případě však žalobce použil svou dceřinou společnost fakticky jako prostředníka k rozdělení podlimitní veřejné zakázky na dvě zakázky malého rozsahu, a nikoliv k realizaci části plnění vlastními kapacitami.

Žalovaný trvá na tom, že tvrzení žalobce, že podmínky vertikální spolupráce naplnil, když uzavřel smlouvu s jím ovládanou společností PRAHA 10 – Majetková, a.s., a že tedy není odpovědným za to, že jím ovládaná společnost uzavřela smlouvu na plnění se třetí stranou – společností EMTANDEM bez zadávacího řízení, je zcela nepřipadné. Ze skutkových okolností případu vyplynulo, že žalobce již od počátku zamýšlel provést nezákonné rozdělení veřejné zakázky a institut vertikální spolupráce použil pouze „solistikovaně“ pro obcházení zákona. Toto jednání jde zcela zjevně proti smyslu a účelu zákonné úpravy vertikální spolupráce a činí tento institut zcela „vyprázdněným pojmem“.

Přitom se jedná o speciální výjimku z působnosti zákona, která dává zadavateli možnost zajistit si určitou dodávku či službu pomocí vlastních kapacit, tj. včetně pomocí jím ovládaných osob, nejde tedy vůbec o zadání veřejné zakázky a takový postup nepodléhá regulaci zákonem, neboť se jedná o postup mimo hospodářskou soutěž, jak vyplývá z rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 31 Af 44/2018-261 ze dne 22. dubna 2020. Proto je také dle žalovaného třeba naplnění podmínek této výjimky posuzovat restriktivně a rozhodně nepřipouštět, aby významnější část plnění ze smlouvy uzavřené prostřednictvím vertikální spolupráce měl plnit poddodavatel, jak vyplývá i z rozsudku Soudního dvora EU ze dne 8. 4. 2014, C-15/13 *Datenlotsen Informationssysteme*.

Vertikální spolupráce není považována za zadání právě proto, že se jedná materiálně o naplnění určité potřeby zadavatele vlastními kapacitami, pouze prostřednictvím ovládané osoby. Právě prvek ovládaní činí ze zadavatele a jím ovládané osoby „spojité nádoby“ a díky tomuto efektu pak zadavatel vykonává určitou činnost fakticky sám. Bylo by nelogické, aby tento efekt spojených nádob následně přestal fungovat v okamžiku, kdy ovládaná osoba činnost, kterou měla původně vykonávat sama, obratem přesune na třetí, na zadavateli zcela nezávislou osobu. Takovým úkonem, byť jej neprovedl přímo zadavatel, ale jím ovládaná osoba, ztrácí předmětné plnění status „provedení vlastními silami“ a tedy i své vyjmutí z režimu zadávání veřejných zakázek. O vertikální spolupráci se tak jedná pouze ve zcela formálním pojetí, materiální obsah vertikální spolupráce, který je účelem existence tohoto institutu, je zcela pominut.

Vzhledem k tomu, že je dle žalovaného zřejmé, že žalobce naplnil podmínky vertikální spolupráce jen formálně (v podstatě pouze fingovaně), když bylo plnění dle smlouvy o dílo ze dne 27. 7. 2023 přenecháno bez zadávacího řízení společnosti EMTANDEM, která není v pozici osoby ovládané zadavatelem, přičemž tento postup byl žalobcem již od počátku plánován, žalobce nejednal v souladu se zákonem, ani když zbývající část plnění zadal jako veřejnou zakázku malého rozsahu na základě smlouvy o dílo ze dne 3. 7. 2023 s vybraným dodavatelem U1 s.r.o. Plnění ze smlouvy o dílo ze dne 27. 7. 2023 a ze smlouvy o dílo ze dne 3. 7. 2023 totiž tvoří jeden funkční celek, platila tedy povinnost žalobce coby zadavatele sečíst dílčí předpokládané hodnoty zakázek tvořících tento

jeden funkční celek při stanovení předpokládané hodnoty za účelem zvolení odpovídajícího postupu, tedy volby druhu zadávacího řízení při zadávání veřejné zakázky, k čemuž v daném případě nedošlo.

Žalovaný v dalších podrobnostech odkazuje na body 44 až 60 napadeného rozhodnutí a body 90 až 97 prvostupňového rozhodnutí a v nich citované relevantní judikáty a odbornou literaturu, z nichž je do detailů zřejmé, proč námitce žalobce žalovaný nevyhověl.

Pro úplnost žalovaný závěrem shrnuje, že jednání žalobce coby zadavatele je rovno úplné ignoraci zákona. Žalovaný je přesvědčen, že z jednání žalobce je zjevné, že se již od samotného počátku snažil vyhnout zákonné povinnosti zadat zakázky v zadávacím řízení. V rozhodovací praxi žalovaného je problematika funkčních celků poměrně často posuzována, přičemž v drtivé většině případů se jedná o plnění, která určitým způsobem souvisejí, avšak zadavatelé tuto souvislost rozporují (např. proto, že se jedná o postupnou rekonstrukci dle potřeb a finančních možností zadavatele). V tomto případě však žalobce funkční souvislost fakticky nijak nerozporoval, pouze tvrdil, že prostřednictvím vertikální spolupráce se z povinnosti zadat veřejnou zakázku v zadávacím řízení vymanil. Takový přístup je však podstatně závažnější než situace, kdy zadavatelé funkční celek nesprávně identifikují (navzdory ustálené rozhodovací praxi). Žalobce totiž vyvinul nemalé úsilí, aby faktické rozdělení veřejné zakázky na dvě veřejné zakázky malého rozsahu zdánlivě „sofistikovaně“ skryl pod postup dle § 11 zákona (vertikální spolupráce). Takové jednání, které je zjevným a úmyslným obcházením zákona, je dle žalovaného extrémně nežádoucí.

K námitce proti uložené sankci

Zde žalobce setrvává na svém přesvědčení, že mu byla uložena sankce, která svou výší neodpovídá závažnosti přestupku, který je mu kladen za vinu, a zejména okolnostem posuzovaného případu. Žalobce shodně s rozkladem tvrdí, že sankce by měla být uložena při samotné spodní hranici, a nikoliv v horní polovině zákonného rozpětí. Žalobce v rozkladu odkazuje na rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 7. 4. 2021, sp. zn. ÚOHS-R0039/2021/VZ, kde byla i přes přitěžující okolnosti uložena sankce ve výši 37 % maximální možné výše. Žalobce v rozkladu poukazuje, že u něj nebylo možné obdobné přitěžující okolnosti ani nalézt, přitom jemu uložená sankce přesahuje 60 % maximální možné výše. Žalobce opakuje námitku, že sankce neplní svůj účel, který by měla plnit, když je dle něj čistě represivní.

Ohledně odůvodnění pokuty žalovaný odkazuje na body 61 až 74 napadeného rozhodnutí a body 100 až 123 prvostupňového rozhodnutí, o nichž je přesvědčen, že všechny námitky žalobce vůči uložené sankci dostatečně vyvrátily.

Žalobce zejména zdůrazňuje, že je nepřipadný odkaz žalobce na rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 7. 4. 2021, sp. zn. ÚOHS-R0039/2021/VZ, v němž byl postihován odlišný skutek (porušení zákazu uzavření smlouvy), než tomu je v případě žalobce, z čehož vyplývá, že již z podstaty věci budou okolnosti a důvody pro uložení pokuty odlišné. V této souvislosti lze připomenout závěr rozsudku Krajského soudu v Brně sp. zn. 31 Af 59/2016 ze dne 16. 6. 2020 akcentující, že „každý případ je jedinečný, a proto nelze jednoduše porovnávat různé pokuty uložené za různé delikty. ... Posuzování závažnosti deliktu přitom nelze chápat jako prostý součet přitěžujících a polehčujících okolností s předem danými matematickými hodnotami, nýbrž je na správním orgánu, aby přihlížel ke všem okolnostem daného správního deliktu jako celku.“

Stejně tak nemá oporu v realitě ani názor žalobce, že by mu měla být pokuta uložena při samotné spodní hranici zákonné sazby, když žalovaný shledal stupeň společenské škodlivosti přestupku (tedy závažnosti) jako velmi vážný z toho důvodu, že jednání žalobce mohlo výrazně narušit základní princip zadávání veřejných zakázek – zachování efektivního soutěžního prostředí, které má umožnit z co nejširšího okruhu podaných nabídek vybrat pro obviněného nabídku nejvhodnější, a také vzhledem k tomu, že jednání žalobce **zjevně již od samotného počátku směřovalo k obejití povinností plynoucích mu ze zákona a sloužících k transparentnímu výdeji veřejných prostředků**. Žalobce totiž udělal vše pro to, aby se zákonné regulaci v oblasti veřejných zakázek úplně vyhnul a své jednání se snaží vypočítavě omlouvat zdánlivým postupem v mezích zákona; jeho jednání tak lze postavit na roveň úplné a úmyslné ignoraci existence zákona.

Žalovaný je přesvědčen, že i z výše popsaného je patrné, že konkrétní okolnosti případu byly zohledněny dostatečně. Žalovaný trvá na tom, že popsal, jaké okolnosti bral při ukládání sankce v úvahu, přičemž výslovně zmínil časovou návaznost, jakož také potřebu provést stavební úpravy celého objektu. Žalovaný se zabýval také otázkou škodlivosti (kterou zhodnotil jako velmi vážnou) a následky jednání žalobce, ve vztahu ke kterému vyzdvihl zejména porušení základního principu zadávání veřejných zakázek, který spočívá v co nejširší hospodářské soutěži.

Žalovaný trvá na tom, že i obě funkce právní odpovědnosti, jak preventivní, tak i represivní, byly naplněny vyváženě. Žalovaný zdůrazňuje, že pokuta vždy má mít nepříznivý zásah do majetkové sféry pachatele, jinak by její uložení postrádalo smyslu a její funkce by nebyly naplněny. V daném konkrétním případě se však rozhodně nejedná o zásah likvidační ani nepřiměřený (a tedy nespravedlivý) s ohledem na plánované roční rozpočtové příjmy žalobce přibližující se 1,5 mld. Kč.

Závěrem

V dalších detailech odkazuje žalovaný na podrobný obsah odůvodnění napadeného i prvostupňového rozhodnutí a na v těchto rozhodnutích citovanou rozhodovací praxi žalovaného a relevantní judikaturu i odbornou literaturu. Žalovaný uzavírá, že má za to, že rozhodl správně a v souladu se zákonem, když postup zadavatele posoudil jako nezákonný, kterýžto přestupek sankcionoval adekvátní pokutou.

III.

Vzhledem k výše uvedenému má žalovaný za to, že žaloba není důvodná, a navrhuje, aby byla zamítnuta.

Digitálně podepsal(a):

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.

Dne: 12.2.2025 10:44:48

Certifikát vydal PostSignum Qualified CA 4

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.

předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

Krajský soud v Brně, Rooseveltova 16, 601 95 Brno